DUPĂ DUBLA VICTORIE ÎN FAȚA ECHIPEI ALBANIEI

OLIMPICII AU TRECUT CU BINE PRIMUL EXAMEN

• SCURTE CONSIDERAȚIUNI PE MARGINEA CELOR DOUĂ MECIURI CU ALBANIA • CUM VOR DECURGE PREGĂTIRILE PENTRU DIFICILA CONFRUNTARE CU JUCĂTORII DANEZI?

Pe stadionul național din Tirana, în prezența unui număr record de spectatori, s-a disputat săptămîna trecută returul partidei dintre echipele olimpice ale României și Albaniei. Acum, după șapte zile de la data meciului, nu-și mai are desigur rostul descrierea fazelor mai importante, nu mai prezintă interes creionarea atmosferei în cadrul căreia s-au desfășurat ele. Toate acestea au constituit „evenimente la zi" care în momentul de față nu mai au decît valoare de „documentar".

Considerăm de aceea că, după depășirea cu bine de către echipa noastră a primului hop din preliminariile turneului olimpic este mai indicat să evidențiem (printr-o analiză corelată a celor două partide România — Albania) cauzele care au generat succesul, fără să trecem însă cu vederea și punctele slabe ale formației noastre olimpice pe care o așteaptă o dublă confruntare (Danemarca) mult mai dificilă.

Pentru început deci, să ne oprim asupra atu-urilor echipei care, inteligent valorificate, au concurat la dublul succes înscris în palmaresul olimpicilor noștri.

EVIDENȚA DIFERENȚA DE VALOARE

Echipa Albaniei (de fapt prima reprezentativă a acestei țări) dispune la ora actuală de cîțiva jucători valoroși — Pano, Zhega, Dinella. Analizați însă comparativ din punctul de vedere al însușirilor individuale, jucătorii noștri, absolut toți, s-au dovedit a fi cu o clasă peste adversarii lor direcți. Au demonstrat acest adevăr ceva mai puțin pregnant la București și mult mai evident la Tirana. Iordănescu s-a lansat în driblinguri de mare efect dar și eficace (al doilea gol a fost creația lui în proporție de 90 la sută), Olteanu și Vlad au respins numeroase atacuri prin plonjoane și „foarfeci" spectaculoase. Dumitru „a scris tot timpul cu mingea" cum se exprima inspirat, după meci, brașoveanul Györfi etc. Gama procedeelor tehnice etalate în joc le-a permis olimpicilor obținerea succesului. De altfel, cu o jumătate de oră înaintea meciului de la Tirana, Valentin Stănescu afirma calm, convins, încrezător: **„E mare lucru pentru fotbalul nostru să poată alinia, în același timp, două reprezentative bune, în competiții oficiale grele..."**

11 LUPTĂTORI CALMI, LUCIZI

Cei care au vizionat partida tur de la București și-au putut da seama, desigur, de marea risipă de energie făcută de jucătorii albanezi pe parcursul celor 90 de minute ale meciului. Bănuiam (se așteptau la aceasta și jucătorii) că și la Tirana gazdele vor imprima un tempo foarte rapid partidei, că se vor dezlănțui în atac, că nu-și vor menaja de loc forțele. Dar, după înscrierea golului, ne-a fost dat să fim martorii a două mari surprize. Marcînd, jucătorii albanezi și-au permis cîteva momente de scădere a ritmului de joc. Tot după golul primit însă, echipei noastre parcă i s-a ridicat vălul de pe ochi, Cheran, Olteanu, Dumitru, Vlad, Popovici, Codreanu, Vigu începînd să joace din ce în ce mai lucid, să desfășoare un mare travaliu, să lupte exemplar. Aveam la un moment dat impresia că la Tirana olimpicii noștri ar fi putut juca ușor încă 45 de minute peste cele 90 regulamentare! Buna pregătire fizică a jucătorilor a constituit arma cu care ei au anihilat pe cea principală a adversarilor lor.

PROMISIUNEA FĂCUTĂ PE TREPTELE HOTELULUI „DAJTI"

Atît în meciul de la București, cît și în cel retur de la Tirana au existat două momente psihologice care ar fi putut avea repercusiuni sumbre pentru echipa noastră: egalarea obținută de oaspeți pe stadionul Republicii și deschiderea scorului la Tirana. Ei bine, șocurile respective n-au avut repercusiunile bănuite. Ba, dimpotrivă. După cele două goluri amintite, echipa a apăsat pe acceleratorul tuturor posibilităților de care dispune, a început să lege tot mai bine jocul, să evolueze cu un calm și o luciditate dezarmante pentru adversar. Abia atunci și-au adus aminte jucătorii de promisiunile făcute, cu o seară mai înainte, pe treptele hotelului „Dajti". (În urma unui sondaj efectuat, 17 dintre olimpici au pronosticat calificarea echipei noastre și numai unul a optat pentru un al treilea joc!). Începînd de prin min. 35—40, echipa noastră a „urcat" mereu în joc, dovedindu-se irezistibilă, cîștigînd de o manieră categorică. Diferența de scor putea fi mult mai mare.

O „INIMĂ" CARE PULSEAZĂ GENEROS

Tot cam de prin min. 30—35 ale partidei de la Tirana a început să... funcționeze cu randament maxim și piesa de mare calibru a formației noastre: Dumitru. „Floarea" săditā în grădina olimpicilor și-a deschis generos... petalele, metamorfozîndu-se într-o inimă viguroasă care a pulsat continuu în „arterele" echipei seva încrederii și puterii. N-a existat nici cel mai mic semn de... respingere. Din contră. Dumitru s-a acomodat rapid cu noii săi coechipieri, contribuind din plin la succesul olimpicilor.

Pe parcursul celor două confruntări cu echipa Albaniei, în jocul reprezentativei noastre olimpice au apărut și cîteva deficiențe care vor trebui înlăturate cu rapiditate, mai ales că viitorul adversar este de o valoare incontestabil superioară celui întîlnit în primul tur al preliminariilor.

REVERSUL MEDALIEI

Poarta nu și-a găsit încă un apărător care să dea încredere echipei. **Constantinescu** și **Coman** rămîn doi portari de mare talent, dar inconstanți, neatenți la faze de apărare simple, ușor de rezolvat, din care primesc goluri parabile. Linia de fundași dispune de toate atu-urile pentru a deveni de netrecut. **Olteanu** și **Vlad** formează un cuplu de „centrali" bine sudat. Pasul următor trebuie făcut în omogenizarea lor cu lateralii **Cheran** și **Popovici**, pentru că nu de puține ori în cele două meciuri cu Albania și întîlnirile de pregătire a reieșit pregnant în evidență nesincronizarea lor în mișcări, în acțiunile pe care le întreprind. Apariția lui **Dumitru** în linia de mijloc a constituit un catalizator pentru echipă și a întărit și mai mult convingerea că **Vigu** nu poate fi un mijlocaș de construcție, un creier al acțiunilor ofensive, așa cum se cere de la el. Nici nu mai trage la poartă cum făcea ca fundaș la Steaua. În atac, **Tătaru** și **Iordănescu** rămîn doi jucători de finețe, se înțeleg bine (e și normal), dar atît ei cît și **Pantea** ratează enorm de mult, dispar minute în șir din joc, se repliază greu, spre deosebire de **Codreanu** care a jucat la Tirana ca pe vremea cînd Rapid a cîștigat campionatul.

Nu ne îndoim de faptul că antrenorii **Valentin Stănescu** și **Cornel Drăgușin** cunosc bine toate aceste deficiențe ale echipei pe care o pregătesc și că pînă la următoarea și ultima confruntare din preliminariile turneului olimpic vor lua măsurile corespunzătoare pentru a prezenta în meciurile cu Danemarca un „11" capabil să obțină calificarea. De altfel, operativi, ei au și alcătuit un plan de pregătire care prevede printre altele: ● urmărirea cu atenție, în permanență, a evoluției jucătorilor din lotul existent și altora susceptibili de selecție, ● vizionarea de către antrenori a partidei Danemarca — Scoția (9 iunie), ● programarea, încă de pe acum, a unor jocuri de verificare cu echipe de Divizia A și formații puternice din străinătate (în iarnă este preconizat și un turneu peste hotare).

Federația noastră de fotbal intenționează să propună danezilor ca date de disputare a meciurilor **10 octombrie a.c. la Copenhaga** și în primăvara anului 1972, **9 sau 23 aprilie, la București.**

Laurențiu DUMITRESCU

ALBANIA — ROMÂNIA 1—2 (1—0)

Au MARCAT: **Pano** (min. 29) și **Tătaru II** (min. 57 și 68).

STADIONUL „Qemal Stafa"; teren bun; timp excelent; spectatori aproximativ 25 000.

ALBANIA: Dinella — Gjika, Berisha, Kasmi, Ragami, Cani, Pernaska, Zhega (min. 82: Lesteni), Bizi, Pano, Ianku (min. 68: Sejdini).

ROMÂNIA: Coman 7 — Cheran 8, Olteanu 9, Vlad 9, Popovici 8 — Dumitru 9, Vigu 8 — Pantea 7, Tătaru II 8 (min. 83: Sălceanu), Iordănescu 9, Codreanu 9.

Slab arbitrajul marocanului **MOHAMED EL AZARI.**

UN TRIO CARE A JUCAT DE NOTA 9 LA TIRANA

OLTEANU

DUMITRU

VLAD

ÎNCEPE TURNEUL FINAL AL CAMPIONATULUI REPUBLICAN AL JUNIORILOR ȘI ȘCOLARILOR

De duminică va începe turneul final al campionatului republican al juniorilor și școlarilor, turneu la care vor lua parte cîștigătoarele celor 16 serii. Primele jocuri, programate la 6 iunie, vor avea loc în patru orașe, alese cu grijă pentru a scurta cît mai mult cu putință deplasările echipelor. Programul, alcătuit prin tragere la sorți, cuprinde în prima etapă următoarele meciuri eliminatorii:

FOCȘANI, ora 16: **Politehnica Iași** (seria I) — **Sport Club Bacău** (s. II); ora 17,30: **F.C. Galați** (s. III) — **Metalul București** (s. IV).

TIRGOVIȘTE, ora 9: **St. roșu Brașov** (s. XVI) — **Petrolul Ploiești** (s. VII); ora 10,30: cîștigătoarea seriei a V-a — **F. C. Argeș Pitești** (s. VIII).

RM. VILCEA, ora 16: **„U" Craiova** (s. IX) — **S.S. Sibiu** (s. XV); ora 17,30: **Steaua 23 August București** (s. VI) — **Corvinul Hunedoara** (s. XII).

ALBA IULIA, ora 16: **Vagonul Arad** (s. XI) — **C.S.M. Reșița** (s. X); ora 17,30: **Minerul B. Mare** (s. XIII) — **„U" Cluj** (s. XIV).

Se joacă două reprize a 40 minute. În caz de egalitate după 80 minute, echipele vor executa cîte 5 lovituri de la 11 m. Dacă egalitatea se va menține, va continua executarea loviturilor de pedeapsă, cîte una de fiecare echipă, pînă la desemnarea unei echipe învingătoare.

Etapa a II-a se va disputa la 13 iunie la **BRAILA** (cuplaj cu echipele cîștigătoare la Tîrgoviște și Focșani), la **RM. VILCEA** (între cîștigătoarele partidelor de aici) și **ALBA IULIA** (cîștigătoarele celor două jocuri din localitate). La 20 iunie va avea loc etapa a III-a, după un program care va fi alcătuit ulterior, iar la 4 iulie — finala la București, înaintea finalei Cupei României.

Carnet

CA-N FILME

de EUGEN BARBU

Într-o viață de om, multe mi-a fost dat să văd pe terenurile de fotbal, dar ca sîmbătă și duminică încă nu...

S-o luăm gospodărește, deci...

Sîmbătă, pe **Republicii**, mă dusesem cam sceptic pentru că, mărturisesc, **Progresul nu-mi zicea nimic gura ei,** cum ar exclama un amic de-al meu. Mă interesa mai mult formația lui Gil Mărdărescu, unde mîna unui meșter se simte de cîtăva vreme. Iată de ce, ușor sceptic, m-am așezat în tribună și am așteptat ca partida să se desfășoare într-un ritm lipsit de firul tragediei de mai tîrziu. A început să plouă, prima repriză nu promitea mare lucru desi, trebuie să recunosc, la „bancheri" se zărea o străduință de zile mari. Lupta pentru evitarea retrogradării obliga pe roș-negri (de ce și-or fi schimbat tricourile, taman la spartul tîrgului, nu mai înțeleg!) la un joc deschis, ofensiv. Dor, iată că după un gol al bucureștenilor vine egalarea și chiar acel 2—1, realizat excepțional de voința lui Moldoveanu. Meciul începea să-mi placă, arăta ca un derbi de zile mari. Terenul umed, viteza balonului, schimbul dirz de faze de la o poartă la alta mă captivau.

Atunci s-a ivit beleaua..

Brigada Bîrăescu, Boroș, Blau — trio-ul senzațional de Timișoara — cea mai caraghioasă trupă de arbitri văzută de mine vreodată. Dacă aș fi fost mai atent, mi-aș fi dat seama încă de la început că primul, cavalerul fluierului de la centru, se afla departe de cerințele unui arbitraj normal. Reacționa cu întîrziere și fluiera cam pe dos. Întîi a anulat un gol perfect valabil **Politehnicii Iași** și vă reamintesc faza: o centrare dinspre linia de corner, un jucător în albastru nemarcat, dar în urma celui ce trimisese mingea spre careul de 16 metri, un cap precis și în loc de gol, un fluier stupefiant. Se anulase punctul care trebuia să încheie într-un fel această partidă, ce avea să degenereze și să fie ratată.

Lumea nu s-a agitat prea mult: așa o fi văzut Bîrăescu! Și dă-i 'nainte fără frică! Nu trec multe minute și se întîmplă minunea: la o fază cam încîlcită, portarul ieșean, Iordache, este ținut în brațe de un jucător de la **Progresul** mai bine de un minut, timp în care și să fi avut orbul găinii ai fi văzut că se producea un fault grosolan și anume pentru ca cineva de la „bancheri" să înscrie. Și Viorel Popescu nu a ezitat și a înscris, după ce alții rataseră șutul. Tușierul Boroș semnalase cu disperare infracțiunea, sau ofsaidul anterior, cum declară marți la ziare, dar la fluierul decis al lui Bîrăescu mîna i-a paralizat și nu a mai vrut să recunoască sau să-și contrazică colegul. De aici, catastrofa...

Pal și Moldoveanu, enervați la culme, după ce li se mai arătase cartonașul galben, pentru că și Beldeanu dădea la oscioare cît putea, numai să-i scoată din țițîni pe ieșeni, au spus ce-au spus **celebrului** arbitru și au fost poftiți afară. Ceea ce urmează, se știe: **Poli** va mai pierde puncte pentru că va fi lipsită de doi jucători foarte buni. Asta, una la mînă. Dar unde mai pui că acestei echipe i s-a mai furat un meci, tot de către arbitri, și atunci, cine plătește?

Dar cu trupa asta penibilă de arbitri, ce facem? Nu e cazul să fie radiată din corpul cavalerilor negri? Să fie trimisă acolo unde nu mai poate întrista pe nimeni! Mărturisesc că dacă voi mai auzi că acestor trei băieți cu fluier li se va mai încredința conducerea vreunei partide, undeva în țara asta, mă voi duce să protestez personal. Este inadmisibil ca după o asemenea monumentală prostie, pentru că vînzare nu a fost, cuiva să-i mai treacă prin cap să lase la mîna acestor inocenți soarta vreunei partide. La pensie, copii, la pescuit, la prins muște...

Și-acum, Răducanu. Răducanu a început duminică, la Cluj, să fugă cu mingea spre marginea terenului în maniera sa binecunoscută, anticipînd golul oferit pe tavă lui Țegean. Nu spun nici în cazul acesta că **Realul** a fost amabil cu o colegă de căi ferate în criză de puncte. Nu, giulești au jucat mizerabil și gestul lui Rică este absolut de domeniul fanteziei, dar pentru Dumnezeu, ca antrenor, nu și-a dat nimeni seama că acestui băiat răsfățat nu-i ardea de fotbal duminică și că trebuia trimis pe tușă?